

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὥδ' εἰπεῖν ἔπος
οὐδὲ πάθος οὐδὲ ξυμφόρα θεήλατος,
ἥς οὐκ ἀν ἄραιτ' ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.
οἱ γὰρ μακάριοις — κούκη διειδίζω τύχας —
Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουνσι, Τάνταλος
κορυφῆς ὑπερτέλλοντα δειμαίνων πέτρον
ἀέρι ποτᾶται· καὶ τίνει ταύτην δίκην,
ὡς μὲν λέγουνσιν, ὅτι θεοῖς ἀνθρωπος ὁν
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔχων ἵσον,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον.

5

10

οὗτος φυτεύει Πέλοπα, τοῦ δ' Ἀτρεύς ἔφυ,
ῳ στέμματα ξήραστ' ἐπέκλωσεν θεὰ
ἔριν Θυέστῃ πόλεμον ὅντι συγγόνω
θέσθαι. τί τᾶρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ;
ἔδαισε δ' οὖν νιν τέκ' ν' ἀποκτείνας Ἀτρεύς.

15